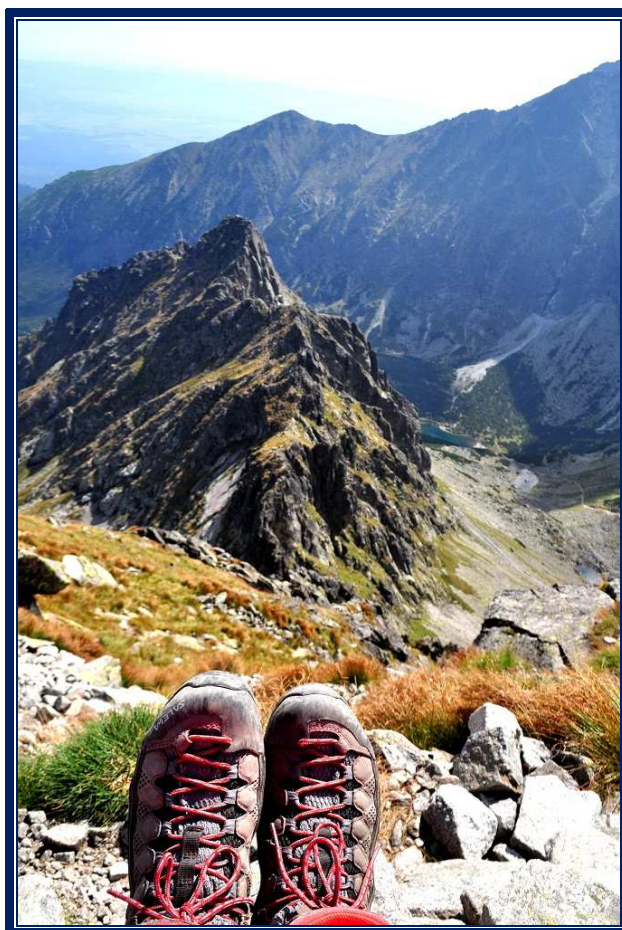

Podnikový časopis
EKOSVIP

5. ročník
8/2016
31.8.2016

OBSAH č. 8/2016

Úvodník	1
Jahňací štít	
Firemný výstup	2-7
Mojimi očami, mojimi nohami	8-10
História a fakty	11
Novinky	12
Záverom	13

ÚVODNÍK

Tam, kde sa stretáva rozprávka s realitou, na pomedzí krásy a drsnosti, na štítoch našich najkrajších Vysokých Tatier, tam sme aj tento rok trávili 29. august.

Nech robíš, čo robíš, krásu prírody nedokážeš slovom ani obrazom zachytiť úplne. Však žiaden takýto pokus nie je márnny.

My sa pokúsime na stránkach tohto čísla nášho časopisu uchovať pár spomienok pre všetkých našich úspešných turistov v externej forme.

Za cieľ sme si však dali pritiahnúť k turistike aj vás ostatných. Motivovať, inšpirovať.

Pohyb vysoko v horách je totiž zdrojom radosti. Čím redší je vzduch, ktorý dýchaš, tým menej riešiš všetky svoje osobné a pracovné starosti. Vychutnávaš prítomný okamih a užívaš si výhľady.

Nech to znie akokoľvek paradoxne: telesná únava, ktorá sa dostaví, je prevážená psychickým oddychom.

Pod'te teda s nami do hôr.

Ing. Marcela Bujňáková, šéfredaktorka

JAHŇACÍ ŠTÍT

29.8.2016

FIREMNÝ VÝSTUP

NA ŠTARTE

Začiatok je vlastne stále rovnaký. Budík ťa v skoré letné ráno vytiahne z postele. Na horizonte dňa, kdesi v diaľke, sa črtá cieľ. A začína sa cesta.

Krásne modré nebo bez mráčika. My, plní sily a odhodlania, sme pripravení zdolať ďalší tatranský vrchol. Tento rok to vyhral: Jahňací štít.

ZELENÉ PLESO

Kráčame asi 2 hodiny. Stihli sme oblepiť si nohy leukoplastom, predýchať bolesť píšľaly, rozchodiť nohy unavené po sobotňajšej svadbe, spotiť sa, aj dať si veľké pivo na Chate pri Zelenom plese.

Tipujeme, ktorý zo štítov pred nami je dnes ten náš. Tento. Alebo tamten?

V zásade nech je to ktorýkoľvek, čaká nás k nemu ešte kusisko cesty.

ČERVENÁ DOLINA

Strmý úvodný výstup je po doteraz nenáročnej trase naozaj makačka. Šplháme sa po skalách v kosodrevine, aby pohľad na Červenú dolinu a jej Červené a Belasé pleso, stál za to.

foto: Luboš Slanina

Odmenou je nám aj kamzík – fotomodel, ktorý blízko chodníka cítiac ľudí, neuteká, ale pózuje :)

Z Červenej doliny už vidíme Jahňací štít celkom presne. Ako mravčeka sa na ňom hýbu turisti.

KOLOVÝ PRIECHOD

V závere Červenej doliny zdolávame najťažší úsek túry: asi 30 metrový výstup po skalách zabezpečený reťazami.

Niektorí si to užívame. Niektorí sa potíme strachom.

Spätňý pohľad do doliny za nami je však úchvatný. A na cestu späť radšej ešte nemyslíme :)

Úzkym chodníčkom v skalách sa blížime k vrcholu. Znova klesáme a zasa stúpame. Užívame si výhľady na severnú časť Tatier a Poľsko.

JAHŇACÍ ŠTÍT

Turistov je tu hore pomenej. Ale našiel si tu cestu jeden drobný vrabec :) A Belianske Tatry odtiaľ vidno ako na dlani.

Na Jahňacom štíte sme v tmavomodrých tričkách s logom dokopy štrnásti.

Robíme si „svojky“, fotíme tatranskú panorámu, a dávame aj tradičnú spoločnú fotku.

Povinný oddych na vrchu zvládame všetci bez problémov :). Vieme, že naša túra sa tu hore nekončí.

Aby sa dala nazvať úspešnou, musíme sa všetci bez ujmy na zdraví vrátiť do svojich domovov.

CESTA SPÄŤ

Najdlhšia je stále cesta z túry. Naša tohtoročná túra mala jednu nevýhodu: vrátiť sme sa museli presne tou istou trasou :(

Reťaze pod Kolovým priechodom komplikujú zostup. My chceme zísť, ale našli sa aj odvážlivci (alebo blázni?), ktorí sa rozhodli vystúpiť na Jahňací štít takto popoludní.

Naša skupinka sa pretŕha aj na spiatočnej ceste. Rýchlejší uháňajú k Chate pri Zelenom plese. Pomalší pomáhajú tým, ktorí opatrne prekonávajú strach z výšok a reťazí :)

Lenže nad Tatrou sa začínajú sťahovať mračná, ktoré nevešia nič dobré. Po prvých kvapkách dažďa na nose nám nad hlavami udierajú hromy.

Keď sa do toho začne aj blýskať, snažíme sa čím skôr prejsť s vypnutými mobilmi Červenú dolinu, dúfajúc, že v kosodrevine sa búrke lepšie skryjeme.

Mokří, ale celí a v zásade zdraví :) prichádzame k Chate na Zelenom plese. Tu sa desiatky turistov skrývajú pred dažďom kde sa len dá: v skladoch, v technickej miestnosti či vo WC.

V suchu a teple chaty oddychujeme pred záverečným dlhým predĺženým zostupom k parkovisku Kežmarská Biela voda.

CHATA PRI ZELENOM PLESE

foto: Ľuboš Slanina

Na tomto mieste sa chcem poďakovať chatárovi Tomášovi Petříkovi z Chaty pri Zelenom plese. Vďaka jeho ústretovosti sme mohli dopriať všetkým našim turistom chutný obed: polievku (gulášovú / fazuľovú / kapustovú) a nápoj (pivo / kofolu / čaj). Každému podľa vlastného výberu.

DÁŽĎ

Asi každého z našich turistov zastihol v niektorej etape túry dážď. Aj to však patrí k Tatrám: počasie sa tu zmení z minúty na minútu.

A vtedy platí stará známa turistická pravda: neexistuje zlé počasie. Len zle oblečený turista :) (Ešteže chatár mal na sklade dostatok pršiplášťov :)

TRIČKÁ, ODZNAKY, CERTIFIKÁTY

Každoročne si oblečíeme dresy :), aby sme vedeli, kto ku komu patrí :)

Síce tentoraz neboli žiarivo žlté ako vlani, ale aj tak sme sa vďaka nim medzi sebou navzájom poznali.

Keď pani Lukáčová ostala na Chate pri Zelenom plese, a zverili sme jej stravné lístky a odznaky pre našich turistov, jednoznačné poznávacie znamenie bolo tričko.

Na naše batohy pribudol ďalší odznak. O výstupe na Jahňací štít máme všetci aj právoplatný certifikát.

MIMORIADNE OCENENIE I.

Všetky deti našich kolegov a známych (celá tretina všetkých našich turistov), ktoré absolvovali túru v akejkoľvek obtiažnosti, si zaslúžia náš obdiv a uznanie. Aj vieru, že z nich rastú turisti.

Nech im pribúdajú zážitky a odznaky :) Nech raz všetky tie tatranské štíty aj sami zdolajú.

MIMORIADNE OCENENIE II.

„Úspech sa nemeria časom, za ktorý vyjdeš na vrchol, ale počtom ľudí, ktorých na ten vrchol vyťahneš so sebou.“ (neznámy autor)

Preto oceňujeme:

- Ľuboša Slaninu za to, ako dozeral na Tomáša a Matúša,
- Miroslava Lukáča ml. za to, ako počas celej túry robil spoločnosť otcovi Mirovi,
- Antona Bujňáka za to, ako pomáhal Dominike bojovať s reľazami.

Každý z nich by sám zvládol prejsť tú trasu oveľa rýchlejšie. Lenže pochopili, že hory sú aj o tom: pomôcť ostatným, keď môžeš.

POĎAKOVANIE

Všetkým turistom, ktorí sa zapojili do nášho Ekosvipáckeho športového leta 2016, ďakujeme za účasť. Ďakujem aj za vaše hodnotenia túry (s. 8-10) a za poskytnuté fotografie.

ALTERNATÍVNE TRASY

Najpočetnejšia časť našej výpravy bola zároveň tá s najväčším počtom detí. Absolvovali túru na Zelené pleso klasickou cestou od zastávky Kežmarská Biela Voda.

foto: Peter Bujňák

Ďalšia časť našich turistov štartovala túru v Tatranskej Kotline a cez Chatu Plesnivec, Rakúsku poľanu a Biele pleso prišli k Chate na Zelenom plese.

foto: Roman Seliga

foto: Roman Seliga

ÚČASTNÍCI TURY

	meno	výstup
1	Bujňák Anton	Jahňací štít
2	Bujňáková Anna	Jahňací štít
3	Bujňáková Dominika	Jahňací štít
4	Bujňáková Marcela	Jahňací štít
5	Bujňák Marián st.	Jahňací štít
6	Bujňák Marián ml.	Jahňací štít
7	Berdis Tomáš	Jahňací štít
8	Kaperák Marián	Jahňací štít
9	Kochan Pavol	Jahňací štít
10	Lukáč Miroslav st.	Jahňací štít
11	p. Lukáčová (manželka)	Zelené pleso
12	Lukáč Miroslav ml.	Jahňací štít
13	Lukáč Martin	Jahňací štít
14	Volk Matúš	Jahňací štít
15	Slanina Ľuboš	Jahňací štít
16-17	Baran Michal (geodet) – 2 osoby	Zel.pleso cez Plesnivec
18	Repka Miroslav	Zel.pleso cez Plesnivec
19	p. Repková (manželka)	Zel.pleso cez Plesnivec
20	Repka Ján	Zel.pleso cez Plesnivec
21	p. Repková (manželka)	Zel.pleso cez Plesnivec
22	Seliga Roman	Zel.pleso cez Plesnivec
23	Seliga Matúško	Zel.pleso cez Plesnivec
24	Seligová Natálka	Zel.pleso cez Plesnivec
25	Bujňák Peter	Zelené pleso

26	Bujňáková Klára	Zelené pleso
27	Bujňáková Eliška	Zelené pleso
28	Bujňáková Adelka	Zelené pleso
29	Bujňák Andrejko	Zelené pleso
30	Bujňáková Helenka	Zelené pleso
31	Bujňák Števko	Zelené pleso
32	Bujňáková Sofia	Zelené pleso
33	Berdisová Elenka	Zelené pleso
34	Berdis Peter	Zelené pleso
35	Berdis Maroš	Zelené pleso
36	Kaperáková Anna	Zelené pleso
37	Kaperák Matejko	Zelené pleso
38	Kaperák Gregorko	Zelené pleso
39	Ondko Ľubo	Zelené pleso
40	Ondková Maja	Zelené pleso
41	Slaninová Martina	Zelené pleso
42	Slanina Lukáš	Zelené pleso
43	Slaninová Lucka	Zelené pleso
44	Slaninová Kristínka	Zelené pleso
45	Slanina Kristián	Zelené pleso
46	Valkučák Ľuboš	Zelené pleso
47	Valkučáková Lucia	Zelené pleso
48	Valkučáková Nelka	Zelené pleso
49	Valkučák Matejko	Zelené pleso
50	Vološinová Veronika	Zelené pleso
51	Vološin Majo	Zelené pleso
52	Vološinová Tamarka	Zelené pleso
53	Vološin Oliverko	Zelené pleso

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI I.

(Miro Lukáč)

Túra bola náročná, ale krásna. Škoda búrky, ktorá nás pristihla. Ale aj to patrí k čaru Tatier.

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI II.

(Marcela Bujňáková)

Z našich doterajších firemných výstupov toto bol pre mňa ten najnáročnejší z niekoľkých čisto subjektívnych dôvodov, ktoré nesúviseli s trasou ako takou.

Deň pred túrou som nevedela, či vôbec pôjdem. Zranenie nohy spred týždňa bolo stále bolestivé. Ale aspoň som „vyfasovala“ cool-ové ružové kompresné podkolenky :)

A potom búrka, ktorá nás zastihla pri zostupe, to bol čistý strach. Nedala sa dodržať ani jedna zásadná rada, ako sa správať počas búrky v horách: Nedotýkajte sa skál! Nestojte vo vode! Ale ako, keď iný terén ako skaly v Červenej doline nebol a voda bola všade?!

Vďakabohu, všetci sme to zvládli bez ujmy. Len si človek vtedy uvedomí, aký je bezmocný.

Trasa však nesklamala. Dostatočne náročná pre náročných. Dostatočne krásna pre bojzlivých.

Už vstup do Červenej doliny z kosodreviny dával tušiť, že toto bude ďalšia nádherná túra. Kam sa človek pozrel, tam mal čo obdivovať.

Lezenie po skalách do Kolového priechodu som si užívala. Bez strachu, ale s rešpektom, je to totiž ozaj zábava.

Výhľady z vrchu, kamzíky popri chodníku, ten vtáčik na skale. Majestátnosť hôr, ktorú bolo cítiť úplne že všade naokolo. Čistá krása prírody. Toto mi ostane v pamäti z tejto túry.

Jahňací štít bol pre mňa jeden z mojich osobných „posledných mohykánov“ vo Vysokých Tatrách :) Turistický sen a cieľ na tento rok.

Tak teda: splnené! Teším sa na nové turistické méty.

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI III.

(Ing. Miroslav Lukáč)

Tohtoročná túra bola pre mňa každoročne očakávaným zážitkom pre oči aj pre dušu.

Túra na Jahňací štít spojila príjemnú prechádzku od parkoviska ku Zelenému plesu s prekonávaním sa po skalách a reťaziach až po najvyšší bod našej túry.

Ako povedal môj otec, nebyť prvých a posledných 30 minút na trase od Zeleného plesa na vrchol štítu, bolo by to super :).

Pohľad z vrcholu bol opäť úžasný a prvýkrát odkedy sa zúčastňujem týchto túr sme zakúsili aj nie najslnečnejšie počasie a búrka, ktorá nás zastihla nepripravených, nás trochu potrápila.

Bol to po roku opäť pekný zážitok a čas strávený s rodinou a príjemnými ľuďmi.

Dodám už len toľko, že sa teším na ďalší štít, ktorý budeme spolu zdolávať.

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI IV. (Martina Slaninová)

Tohto roku som si vybrala trasu na Zelené pleso, klasickou cestou. Absolvovala som ju spolu s mojimi deťmi. Manžel sa rozhodol pre výstup na Jahňací štít.

Počasia nám spočiatku prialo, tak sme sa cestou hore mohli kochať krásou našich Tatier. Z eufórie ma však neustále, ako obyčajne, preberala moja najmladšia dcéra, ktorá mala večné pripomienky (že ona je malá a či to my vidíme..., že kto toto vymyslel, že ju všetko bolí..., že ona má choré kríže a určite bude musieť ísť na operáciu...) ☺ No, jednoducho, naša Kika. ☺ Keď zbadala chatu, mali ste vidieť ten rozbeh. V ten moment zázrakom vyzdravela.

Poobede, ako to v Tatrách zvyčajne býva, začalo pršať, ako keby zázračným prútikom šibol. Spolu s tým prišli obavy o turistov, ktorí sa vybrali na Jahňací štít. Viacerí z nás zotrvali v očakávaní, kedy budú vidieť tváre svojich blízkych. Keď som zbadala manžela, v tú chvíľu sa nad nami akoby vyčasil a od toho momentu mi bolo jedno, že prší.

Manžel nám doma porozprával svoje dojmy. Hovoril, že trasa bola krásna. Keď prechádzal Červenou dolinou, ktorá sa nachádza nad Chatou pri Zelenom plese, stretával množstvo kamzíkov, ktoré k nemu prichádzali na vzdialenosť cca 10 metrov. Z vrcholu Jahňacieho štítu, ktorý je na hranici medzi Vysokými Tatrami a Belianskymi Tatrami, mohol pozorovať krásy a špecifiká oboch horstiev.

Pred vrcholom Jahňacieho štítu je miesto, kedy treba prejsť skalným hrebeňom. Pre turistu, ktorý tadeto ide prvýkrát sa zdá, že je to už vrchol. Opak je však pravdou a je potrebné „šľapať“ ďalej. Na tomto mieste je často počut výkriky „radosti“ ako napr.: „Čooo?!?“, „Nieeee?!?“, „Prečooo?!?“, ...

Na tejto túre som prvýkrát zažila dážd' a utvrdila som sa v tom, že Tatry vedia pekne prekvapiť. Je veľkou pravdou, že v Tatrách je treba byť stále pripravený na rýchle zmeny počasia. Všetkým organizátorom a zúčastneným ďakujem. Tohtoročný výstup do Vysokých Tatier hodnotím, ako aj po iné roky, za vydarený.

**MOJIMI OČAMI,
MOJIMI NOHAMI V.**
(Dominika Bujňáková)

Ak mám povedať pravdu, z tohtoročnej túry som mala menšie obavy, keďže od viacerých ľudí som počula, že je to hlavne technicky náročnejšia trasa.

No ako každý rok aj tento som sa na ňu veľmi tešila, zároveň na partiu, na ten pocit keď vyjdeme hore (a zídeme dole :-)), na tričká :-D, ci zaslúženú polievočku na Zelenom plese.

Túra bola náročná, poniektorí sme zas a raz prekonalí vlastné hranice, ale o to krajší je to pocit ;-)

Naučili sme sa, že už nikdy nebudeme slnku vraviť nech sa skryje, lebo ono to potom vezme vážne a kráčať po skalách, keď nám nad hlavami bijú blesky, nie je práve najväčšia tatranská idylka :-D

Ako odškodné sme ale aj tento rok stretli kamarátov kamzíkov zblízka :-). A pocítili sme tu úžasnú slobodu, kl'ud a znovuzrodenie, ktoré hory ponúkajú.

V skratke - aj napriek búrke, strachu, či únave tento deň opäť stál za to a je super zažívať to každý rok! Verím, že si túto tradíciu nenecháme nikdy len tak pošliapať ;-). Lebo keď sa chce, tak sa dá!

**MOJIMI OČAMI,
MOJIMI NOHAMI VI.**
(Tomáš Berdis)

Túra bola celkom náročná, ale výhľad stál za to. Škoda len toho počasia.

foto: Tomáš Berdis

**MOJIMI OČAMI,
MOJIMI NOHAMI VII.**
(Peter Bujňák)

Túra absolútne super. Spríjemnenie počasím, kopec super zážitkov. Tešíme sa na budúcoročnú. Fakt super. Ďakujeme organizátorom!

HISTÓRIA A FAKTY: JAHŇACÍ ŠTÍT

Fakty

Jahňací štít (2 229 m n.m.) je najvýchodnejším štítom hlavného vysokotatranského hrebeňa.

Vypína sa nad záverom Doliny Bielych plies a Červenou dolinou, zo severu ho ohraničuje dolina Zadné Meďodoly, ktorá tvorí hranicu medzi Vysokými a Belianskymi Tatrami.

Z vrcholu vybiehajú štyri hrebene:

- juhozápadný cez Kolový priechod smerom ku Kolovému sedlu (tadiaľ vedie turistický chodník),
- severozápadný hrebeň Jahnencov,
- severovýchodný vedie cez Jahňací hrb do Kopského sedla,
- juhovýchodný Kozí hrebeň s dominantným Kozím štítom.

Názov

Jahňací štít mal niekoľko názvov.

Juraj Buchholz ho v roku 1717 pomenoval na Lastovicu podľa vrchárok či murárikov červenokrídlych.

V dobovej literatúre možno nájsť aj názov Gemsenspitze (Kamzičí štít). Štít bol v minulosti pomenovaný aj Štít Bieleho plesa či Biely štít.

Neskôr bol štít premenovaný na Jahňací štít, pravdepodobne podľa mláďat kamzíkov, ktoré tu aj s matkami nachádzali priaznivé životné podmienky.

História

Masív Jahňacieho štítu poznali už pastieri z Kežmarku, Spišskej Belej či z Rakús, ktorí pod ním pásli svoje stáda oviec, rovnako tak aj lovci kamzíkov, keďže sa v tejto oblasti pomerne hojne vyskytovali. Títo zrejme aj ako prví stáli na vrchole Jahňacieho štítu.

V 18. storočí sa na severozápadnom hrebene štítu dolovala meď.

Prvý známy a doložený výstup uskutočnil 9. augusta 1793 v sprievode lovca kamzíkov H. Grossa anglický bádateľ Robert Townson, ktorý tu robil barometrické a výškové merania.

Prvý zimný horolezecký výstup sa datuje do roku 1911.

NOVINKY august 2016

- **Nové posily vo vozovom parku HT SH**

Do vozového parku firmy HT SH s.r.o. pribudli v auguste tieto nové posily.

- **Kuriózna nehoda strojníka CBR s.r.o.**

Žalostný stav ciest našich obcí a miest si vyžiadal zranenie p. Olexáka, strojníka v CBR-ke.

Pri frézovaní okolo poklopu sa poklop pod frézou prepadol a vyskakujúc alebo padajúc zo stroja si strojník zlomil obe ruky nad zápästím.

Pánu Olexákovi želáme skoré uzdravenie.

ZÁVEROM

Hory neoklameš. Pravda tu vyjde na povrch ako tie kvety, čo rašia zo skál. Hory sú miestom, kde sa ukáže tvoj charakter.

Hory neporazíš. Sila tých kopcov sa prejaví vždy, keď si myslíš, že si ich premohol či pokoril. Hory sú miestom, kde môžeš vyhrávať „iba“ nad sebou samým.

Lebo skutočným víťazstvom je prekonať sa.

Napriek strachu sa vyšplhať na skalú. Napriek bolesti urobiť ďalší ďalší krok. Napriek zadýchaniu nezostať sedieť.

A na vrchu ti vietor postrapatí vlasy. A nevieš sa vynadávať. A krásne strácaš dych z tej výšky a z tej krásy.

Zdolať prekážky a posúvať vlastné hranice je jedna z najdôležitejších úloh v našich životoch. Bez námahy nič nedosiahneš.

Podťe sa nabudúce s nami sami presvedčiť, koľko krás a prekvapení ukrývajú slovenské veľhory aj koľko toho dokážete, o čom ste ani netušili.

EKO SVIP, s.r.o., 2016

zverejnené na: www.ekosvip.sk

Pripomienky, námety a reakcie môžete poslať na e-mail: marketing@ekosvip.sk.